Sag 111/84

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants
mod
Nicola Cantisani

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Tribunal du travail de Bruxelles)

»Freelance-tolk eller hjælpeansat«

Sammendrag

Tjenestemænd — ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — freelance-tolke ansat af Kommissionen i henhold til en intern ordning — nævnte ansættelsesvilkår finder ikke anvendelse (ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, art. 1 og 3)

Artikel 1 og artikel 3 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne finder ikke anvendelse på tolke i de perioder, for hvilke de ansættes af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i henhold til dennes interne ordning for freelance-konferencetolke af 8. oktober 1974.

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON
fremsat den 6. juni 1985 *

Høje Domstol.

1. Tribunal du travail de Bruxelles har forelagt en anmodning om præjudiciel afgørelse af et spørgsmål, som i enhver henseende er identisk med det, som er genstand for det af Heinrich Maag anlagte annullationssøgsmål, i hvilken sag (43/84) jeg netop har fremsat forslag til afgørelse.

* Oversat fra fransk.

Det drejer sig om følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er tolke, der ansættes af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, omfattet af artiklerne 1 og 3 i 'ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, så længe ansættelsesforholdet varer, når de pågældendes ansættelsesforhold, der strækker sig over en eller flere dage, er reguleret af Kommissionens ordning vedrørende freelance-tolke af 8. oktober 1974, og de beløb, tolkene får udbetalt, betegnes som 'vederlag, godtgørelser og tillæg for freelance-tolke'?«

Som med rette anført af den belgiske ret har Domstolen i medfør af EØF-traktatens artikel 179 som Domstolen allerede selv har fastslået, for så vidt angår EKSF-traktatens artikel 152, der i enhver henseende er identisk hermed, enekompetence til at træffe afgørelse om »arbejdsforholdet mellem Fællesskabet og tjenestemændene eller de øvrige ansatte bortset fra lokalt ansatte« eller mellem Fællesskabet og enhver, der gør krav på at falde ind under disse kategorier (65/74, Porrini, Sml. 1975, s. 319, præmis 13 og 15).

Nicola Cantisani, som gentagne gange siden november 1975 havde været ansat af Kommissionen som freelance-tolk, har for den belgiske ret påberåbt sig ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne til omstødelse af den skatteretlige formodning, hvorefter enhver person, der udøver en erhvervsaktivitet, som giver den pågældende indtægter af den i artikel 20, stk. 1, stk. 2, litra b) eller c), eller artikel 30 i Code des Impôts sur les Revenus (lov om indkomstskat) nævnte art, ifølge belgisk lovgivning anses for at være en selvstændig erhvervsdrivende, medmindre det modsatte bevises.

2. Til støtte for sin påstand fremførte Cantisani en række betragtninger, som i det væsentlige er identiske med de anbringender, Heinrich Maag har fremsat i det annullationssøgsmål, som jeg i mit forslag til afgørelse allerede har foreslået Domstolen at afvise. Da de samme bestemmelser danner retsgrundlaget for nærværende sag og for sag 43/84 (Kommissionens interne ordning af 8. 10. 1974 og den mellem AIIC og Kommissionen den 26. 4. 1979 indgåede aftale), skal jeg her blot behandle de af sagsøgeren i hovedsagen fremførte argumenter, som alene vedrører nærværende sag.

Sagsøgeren påberåber sig artiklerne 14 og 15 i ordningen af 1974, og anfører, at det heri bekræftes, at de generelle betingelser, som Kommissionen har indført for freelance-tolke, har forordningsmæssig karakter. I ordningen henvises der nemlig til begrebet »tjenestens interesse«, af hensyn til hvilket freelance-tolke er pålagt visse begrænsninger, for så vidt angår transport fra den erhvervsmæssige bopæl til tjenestestedet. Sagsøgeren mener i øvrigt at kunne påberåbe sig generaladvokat G. Reischl's forslag til afgørelse i sag 17/78, Deshormes (Sml. 1979, s. 189), der ifølge sagsøgeren stiltiende fastslog, at Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte er udtømmende, idet Reischl, stillet over for blandt andet at skulle bestemme den nøjagtige karakter af en kontrakt for en ekspert i forhold til disse bestemmelser, alene havde inddraget de muligheder, der indeholdes i nævnte ansættelsesvilkår. Endelig mener sagsøgeren at kunne udlede af ansættelsesvilkårenes artikel 52 sammenholdt med artikel 3, at grænsen på et år ikke finder anvendelse på alle

kontrakter for hjælpeansatte, men udelukkende på de hjælpeansatte, der ansættes som midlertidig afløsning af en tjenestemand eller midlertidigt ansat (ansættelsesvilkårenes artikel 3, litra b)).

3. Jeg finder ikke, at disse argumenter kan begrunde en ændring af den analyse af kontraktsforholdet mellem Kommissionen og freelance-tolke, som jeg har foretaget i ovennævnte forslag til afgørelse i Maag-sagen.

Bestemmelserne vedrørende »tjenestens interesse« har i virkeligheden til formål at fastlægge *arbejdsvilkårene*, som kendetegner de ydelser, der præsteres dels af freelance-tolkene dels af Fællesskabernes faste tolke.

Sagsøgerens argument, som støttes på forslaget til afgørelse i Deshormes-sagen, forekommer mig så meget mindre relevant, som Fausta Deshormes ud fra de foreliggende omstændigheder *rent faktisk* siden sin ansættelse som ekspert havde udført »præcise varige offentlige opgaver inden for Fællesskabet« (præmis 46). Deshormes var således nødvendigvis i den ene eller den anden egenskab omfattet af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

For så vidt angår muligheden for at fravige fristen i ansættelsesvilkårenes artikel 52, skal det endelig fastslås, at bestemmelsen i ansættelsesvilkårenes artikel 3, litra b), vedrører en anden situation end den her foreliggende, og at den finder anvendelse i særlige tilfælde. Bestemmelsen kan således ikke danne grundlag for en generel regel om, at ansættelsesvilkårene for hjælpeansatte ud over maksimumfristen på et år kan anvendes på freelance-tolke.

4. På grundlag af disse betragtninger og under henvisning til mit forslag til afgørelse i Heinrich Maag-sagen skal jeg sammenfattende foreslå Domstolen, at den i besvarelse af det af tribunal du travail de Bruxelles forelagte spørgsmål kender for ret:

»De af Kommissionen indgåede kontrakter om ansættelse af freelance-tolke er ikke omfattet af bestemmelserne vedrørende indgåelse af kontrakter med midlertidigt ansatte og hjælpeansatte i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne«.